

ДОКЛАД

ВЕНГЕРСКОГО ВРАЧА ДОКТОРА ДЬЮЛАГАЛ, БУДАПЕШТ.

Должен народиться новый Данте, для того, чтобы описать все зверства, которые я с моим сыном видели и слышали в Ашвиц / Верхняя Силезия 60 км. от Глейвиц /.

По нашему мнению, не было еще такого писателя, которому удалось бы видеть все зверства, к которым прибегали немцы здесь.

В этом месте немцы уничтожили около 5.000.000 человек: 3,5 миллиона евреев и 1,5 млн. поляков и русских. Из этого уничтожения, подобного которому не бывало еще в истории массовых убийств, они сделали настоящее производство /фабрику/. Вблизи г. Ашвиц они основали лагерь, и назвали его Биркенау. Для того, чтобы лучше изолировать его от мира, были эвакуировано население из всех прилегающих к лагерю населенных пунктов. Этот лагерь состоял из 6 отделений. Каждое отделение имело по 20 барачков. В каждом барачке помещалось от 500 до 800 чел. Таким образом лагерь вмещал в себя от 60 до 90 тысяч человек. Лагерь был обнесен проволочным забором высотой 3 метра, через который проходил ток высокого напряжения. Кроме того, через каждые 100 метров стояли сторожевые будки, здесь несли охранную службу СС-овцы, вооруженные автоматами. В лагере, имелось 4 громадных крематория с двойными дымоходами. Каждый крематорий имел газовое устройство.

С целью быстрого хода массового убийства лагерь был соединен ж.д. линией, которая использовалась также для промышленных целей и одновременно служила маскировкой.

Массовые убийства осуществлялись таким образом: из 7.000 - 8.000 прибывших с эшелонами тщательно отбирались и направлялись в газовый барак те из мужчин, которые были еще очень молоды, или слишком стары, либо имели какой-либо физический недостаток. Их отбирал доктор Менгерле, являвшийся всемогущим врачом в лагере, после Гитлера, Гимmlера под-

лейший палач мира. Смотря по обстоятельствам, в помещение, которое было приспособлено под душ и было очень похоже на баню, помещалось сразу 400 человек. В начале несчастным давали мыло и полотенце, якобы для купания. Когда все заходили туда, помещение герметически закрывалось, их посыпали порошком, наполненным цианом циклоном "С" —/фабрикат гамбургской фирмы/. Этот порошок в течение 2-х минут убивал человека.

Среди палачей находились 3 зубных врачей, которые вырвали из рта убитых золотые зубы. После этого трупы направлялись в крематорий, здесь в их течение 2-х часов сжигали.

В то время, когда происходило уничтожение мужчин, под душераздирающие крики и стоны, производилось отделение детей от матерей. Большую часть детей живыми бросали в горящие печи, остальных сжигали после убийства.

Беременные матери стояли возле крематория, как в зале ожидания. Их забивали плетями до смерти садисты-убийцы, которые носили на костюмах кожаные кресты и выполняли свою службу добровольно.

Этот метод применялся особенно тогда, когда рассчитанный на 15.000 крематорий не справлялся с работой, т.е. когда нужно было убить больше чем 15.000. Это случалось тогда, когда из Венгрии и Польши в большом количестве прибывали жертвы.

Женщины подвергались такой же процедуре, как и мужчины, — конечно в раздетом до нога виде. Были случаи, когда вновь прибывших убивали без обзоров. Это случалось тогда, когда лагерь был настолько переполнен, что невозможно было распределить прибывших по группам. Характерным было для бесчеловечного пинима обслуживающих лагеря то, что некоторым прибывшим группам вновь прибывшим разрешали написать домой открытку. Место сдачи писем было замаскировано под лже-именем "Вальдзее". Эти письма сдавали только тогда, ^{когда} несчастных уже в живых не было. Гестапо продавало эти открытки в Будапеште за большие деньги.

80% вновь прибывших всегда уничтожались, остальные — здоровые, работоспособные — оставались в живых. Тех, кто оставался, обирали до нитки и

а их самих одевали в лохмотья. Они содержались в обособленных частях лагеря - мужчины отдельно от женщин. Кроме того их распределяли еще и по роду труда. У них отбирали самые необходимые вещи, как например, зубную щетку, и пр., не оставляли даже кусочка бумажки, поэтому приходилось употреблять для отправления естественных надобностей гравий. В первые дни не было ни чашек ни ложек, приходилось принимать пищу без всяких приборов из котелка на 10-15 человек.

В 1944 г. в бараках были сделаны трехэтажные камеры. В этих камерах были сделаны нары, на которых спали по 5 - 6 человек, тесно пританчившись друг к другу. До этого от 1000 до 1.200 заключенных спали на цементном полу в переполненном бараке. Эта теснота доводила до того, что заключенные, лежащие далеко от выхода, не могли выйти по своим надобностям, ибо им грозила опасность быть вытесненными своими товарищами. Поэтому они, чтобы не ходить по головам своих товарищей, не выходили из барака, а справлялись там же, на следующее утро они шли на работу мокрыми и грязными. А так как многие по этим причинам сдерживали свои потребности, возникали всевозможные болезни, которые заражали других заключенных.

Другим фактором, который способствовал дальнейшему убийству, являлось одностороннее питание: ежедневно 200 гр. хлеба и чашка бурды питательностью не более 1.500 калорий это вело к быстрому похуданию и физическому истощению. Заключенные теряли в весе ежемесячно от 2-х до 5 кг., что в несколько месяцев приводило к такой потере белков, что заключенные за голода возникали горловые опухоли и появлялся фурункулез. Малейшее отравление приводило к катастрофе. Роковое влияние на заключенных оказывал род работы. Тем заключенным, которые выполняли сельскохозяйственные, земляные, лесные работы или были заняты на фабрике, - было несколько лучше чем тем, которым приходилось работать в шахтах или рудниках. Здесь они в течение нескольких месяцев погибали. Ихудавших и истощенных в лагере называли мусульманами, т.к. это были кожа и кости;

их направляли в госпиталь. Здесь их осматривал доктор Менгерле и приказывал их бросить в огонь, независимо от того, - еврей он или христианин. Страшна была судьба тех несчастных, которые попадали в больницу. Доктор Менгерле появлялся там два-три раза в месяц; когда больница была переполнена, он заглядывал туда чаще. Достаточно было одного фурункула или параниты, не говоря уже о туберкулезе или других инфекционных болезнях, как несчастного приговаривали к смерти.

Больные боялись лечиться в госпиталь. После тяжелой брюшной операции они уходили из госпиталя уже на 3-6-й день, т.к. боялись отбора. Эти несчастные знали уже, что они подвергнутся не "купанию", а отбору доктора Менгерле. Иногда они днями вынуждены были ожидать, когда придут машины, чтобы их увести. Их бросали раздетыми до нога в грузовики и после ужасных часов ожидания отвозили в крематорий. Печален был вид молодых людей, которые прошли многократные отборы. Дети убирали убирали лагерь с наружной стороны, за забором. Когда они ослабевали и оказывались неспособными к труду, их сжигали. Ни один из них не надеялся на бегство. Каждый говорил печально о бездушности его судьбы, словами старого, опытного мужчины. Их участь была тем более печальна, что их родители были сожжены. С ужасом говорили эти дети об огнях крематория, из труб которой иногда вырывалось многометровое пламя. Это случалось тогда, когда жир полных трупов охватывался пламенем. Взрослые жаловались на злое, вызываемое горением нос и кожа. Многие от отвращения не могли принимать и скудную пищу.

Из-за скудного питания, тяжелой работы, болезней, погибала треть прошедших все отборы заключенных.

Большинство людей погибало от бесчеловечного обращения. Сатанинская мысль пришла в голову обер-убийц-надсмотрщиков; отобрать из числа заключенных. Коменданты барачков назывались старшими блоков, надсмотрщики назывались "капо". В лагере содержались главным образом, политические заключенные. Знак различия для них - на груди красный треугольник, при чем у евреев добавлялась еще желтая полоска. Уголовные преступники,

как убийцы и другие, носили зеленый треугольник. Из числа последних и подбирались надсмотрщики. Они безнаказанно применяли свои садистские наклонности. Случалось часто так, что перед отправкой на работу СС-овский начальник высказывал мысль, что слишком много заключенных накопилось. Тогда вечером приносили 50 и более человек, убитых надсмотрщиками, из работавших на картофельном поле заключенных. Другие заключенные должны были тащить этих убитых на себе домой, т.к. "капо" должен был показать результаты стараний. Среди "капо" были и такие палачи, которые предлагали свои услуги особой команде "зондеркомандо". Эти квалифицировались главным образом на убийствах. Большинство из них составляли немцы.

Несколькими примерами я хочу показать принципам СС-овской охраны. В одном из барачков, где жило около 100 человек, был однажды задан вопрос: "Кто врач или адвокат?". На этот вопрос отозвалось 10 человек. На следующий вопрос: "Кто умеет читать или писать?", - отозвалось еще 10 человек. Эти 20 заключенных были уединены, им дали удвоенный ужин. Остальные завидовали им, но после мы услышали душераздирающий крик и вскоре, через 10 минут, были принесены в барачок все 20 человек с разбитыми черепами. Во время земляных работ на Висле заключенным было приказано выдолбить 20 центнерный камень. СС-овский начальник, шутки ради, выбрал наугад 5-х заключенных и приказал им поддерживать эту скалу. Наверху работали кирками трое других заключенных. Заложив руки в карман и улыбаясь, СС-овец наблюдал за тем, что происходило, как достойные сожаления пленники выйдут из этого или иного безнадежного положения. 4-м удалось своевременно отскочить, а пятому раздробило ноги.

Жизнь заключенного ничего не стоила. Надсмотрщик или старший барака мог за малейшую "недисциплинированность" убить человека. Никто не привлекал его за это к ответственности, не говоря уже о том, что всяких СС-овцев делал все, что ему хотелось. Особенно они издевались на проверках. Несчастные заключенные в 6 часов утра, выходили на работу, выпив только чашку жидкого кофе, а в 3 часа дня, когда было время обеда, начиналась ш

185

проверка. Заключенных строили в 5 рядов и проверяли счетом. Числа не сходились, это приводило к тому, что снова и снова пересчитывали. В холод, дождь, мороз, эти операции продолжались часами. А в качестве наказания заставляли людей передвигаться на корточках. Были среди СС-овцев и такие, которые во время проверки заставляли заключенных раздеваться наголо.

В начале, когда заключенных было очень много, за малейшее движение во время проверки расстреливали. Был однажды случай в лагере, когда во время переключки было расстреляно 6 человек. В ночь после этого 160 заключенных в полусумасшедшем состоянии от жестокости в лагере бросились на проволочный забор с током, высокого напряжения и убили сами себя.

Совершение казни было доверено особой группе, т.н. особой команде, "вондеркомандо". Последняя состояла из 100 заключенных, которых заставляли это делать под угрозой смерти. Они убрали трупы, работали в крематории и т.д. Через несколько месяцев этих тоже казнили и составляли другую группу. Таким образом они хотели избавиться от свидетелей. Несмотря на это, несколько членов этой команды остались в живых, им удалось подкупать СС-овцев и надсмотрщиков с помощью найденных у убитых евреев драгоценностей. И их снова назначали в особые команды. Они прекрасно знали, что иначе их все равно убьют.

Часть заключенных подвергалась татуировке. До мая 1944 г. было заведено около 200.000 чел. Вначале казалось, что клейменные находятся в безопасности, но когда они ослабевали и истощались, их также сжигали, как и остальных. Летом 1944 г. 20.000 человек серии "а" и 20.000 серии "б" были татуированы. Считалось, что все те, кто относились к этим сериям все же находятся под защитой. И они в большинстве своем остались в живых.

Особо отмечу операции доктора Менгерле. Это чудовище оставляло в живых всех близнецов. Над ними он производил гниенные "антропологические" опыты. Он этих близнецов хирургическим путем, или с помощью рентгена стерилизовал. Спустя год, мы еще наблюдали тяжелые загнивания, ожоги от рентгена третьей степени. Но эти опыты обесчеловечены перед теми, ^{какие}

он производил со ста молодыми девушками в области искусственного оплодотворения. Этих молодых деушек он оплодотворял спермискиванием и после определенного времени разрезал им живот, чтобы убедиться, удалось ли оплодотворение, установить, какой день для этого самый подходящий и как нужно производить оплодотворение. Задача этого чудовища состояла в том, чтобы с помощью опытов улучшить расу. Немецкие женщины, - говорил он, - могут жить со своими супругами и одновременно выбирать для своего ребенка другого отца. Таким образом он хотел тысячами производить маленьких Гитлеров, Герингов и Геббельсов.

Побег из этого немецкого плена произошел как чудо, благодаря победоносному наступлению Красной Армии. Несколько тысяч человек, в том числе и я с сыном, должны были за 24 часа пройти до Глейвица, находящегося в 60 км от лагеря, без еды, отдыха, в снежную метель при 15 - 20 гр мороза. Те, которые не могли перенести эти трудности, падали и замерзали или же умирали от выстрелов в затылок. 100 заключенных были оставлены в Атахмер, они не могли дальше идти. Их почему-то не расстреляли. Группа, прибывшая в Глейвиц, вместе с другими заключенными из соседних лагерей, была направлена на запад по ж.д. Удалось отправить только 8.000 чел. Быстрое русское наступление помешало эвакуировать остальных. Эти были введены в ближайший лес и расстреляны. Удалось спастись только несколькими сотням заключенных.

Не можем скрыть, что СС-овская охрана состояла из венгерских швабов и саксонцев. В злодеяниях и зверствах они служили "примером". Для них было достаточным услышать венгерскую речь, чтобы расстрелять человека.

Венгрия может исправить ошибки прошлого, изгнав всех выходцев из Германии, членов, "Фольксбунда" и всех фашистов. Их имущество необходимо конфисковать для восстановления Будапешта, а их с семьями выселить. В ту необходимость я хочу объяснить следующим фактом. Когда мы в Шваберге вместе с военным министром Цатаи сидели в заключении, являясь пленниками Гетапо, на наш вопрос полный упрека: "Как могли произойти события 15 октября и почему венгерская армия, после призыва ХОТТИ брать власть в свои

187

ки, оказалась не подготовленной," Он ответил,:" Те, кто предали нас, находились среди нас." От этих предателей, которые заполняли весь генеральный штаб, министерства и высшие ведомства, нужно избавиться.

22.3.1945 г.

доктор Дьюла Гал.

Перевел :

переводчик 7 отделения Политотдела 4ГА
гвардии капитан

Иван Нелин
=====
/ Н е л и н /.

Egy új Danténak kellene születnie ahhoz, hogy leírja mindazokat a borzalmakat melyeket Auschwitzban fiammal együtt láttam és hallottam. Véleményünk szerint nem születhetik olyan író, aki képes volna kiagyalni a rémtetteknek olyan sorozatát, mint amelyeket a nemzetek elkövettek.

Közel ötmilió embert pusztítottak el ezen a helyen három és fél millió zsidót, közel másfél millió lengyelt és oroszot. Ilyen a történelemben előnem fordult tömegmészárlás lebonyolítására egész gyári üzemet rendeztek be. Auschwitz város közelségében Birkenau elnevezése egy hatalmas tábort létesítettek, melynek szomszédságában minden falut evakuáltak, hogy ezzel is jobban elzárják a világ elől. Ez a tábor hat egymástól elkülönített részből állott. Minden részben husz elhelyezést céljait szolgáló barak volt, minden barak öt-hatszáz személy nagyságu volt, így az egész tábor ötven hatvanezer ember befogadására volt berendezve. A tábor háromméter magas drótkerítéssel volt körül véve, melyben halált okozó magasfeszültségű áram keringett, ezen kívül 100 méterenként őrtornyok voltak elhelyezve amikben automata fegyverrel ellátott SS katonák teljesítették őrszolgálatot. A telepen négy hatalmas két kéményes krematorium volt felépítve és minden krematoriumhoz, gázosító berendezés tartozott.

A tömeggyilkosság gyors lebonyolítása érdekében a vasutvonalat a teleppel ~~el~~ célra létesített ~~ipar~~ iparvágány kötötte össze. A tömegmészárlás lebonyolítása akként történt, hogy átlag száztenegyes szerelvényvel megérkező szerencsétlen hét nyolc ezer emberből előbb külön választották a férfiakat.

A férfiak közül mindazokat akik tulfiatalok vagy öregek voltak, s mind azokat akiket dr. Mengerle a tábot mindenható főorvosa, Hitler és Himler után a világ leggyalázatosabb hóhérja a legcsekélyebb testihiba miatt szelektált a gázosító bunkerekbe kerültek. Egyszerre négyszáz embert vittek be egy nagy zuhanyokkal ellátott fürdőteremszerűen berendezett helységbe - eleinte szappant és törülközőt is nyomtak a szerencsétlenek kezébe, hogy a mosakodás látszatát keltsék - és amikor bent voltak a légmentesen zárodó ajtókat elrekeszelték és felülről ciántartalmu Ziklon B gáz hamburgi gyár gyártmányát szórták porban rájuk, amelyik két perc alatt megölte őket. Utána a kivégző osztag kebelében működő nyolc fogorvos a holttestek arany fogait eltávolította majd a krematoriumba kerültek, ahol két óra alatt ellettek hamvasztva. Még a férfiak legyilkolása folyamatban volt a gyermekeket választották el kétségbeesett síró jeleket közepette az anyjuktól. Ezeknek a gyerekeknek nagy részét élve dobálták be az égő kemencékbe, egyrészt pedig agyonverés után égették el. Fiatalabb anyákat apróbb gyermekeikkel a krematorium közelében várakozási helyül szolgáló épületekben helyezték el, s ezeket önként jelentkező zöldháromszögben megjelölt bűnöző szadista gyilkosok verték agyon dorongokkal. Főleg akkor alkalmazták ezt a módszert, amikor napi cirka 15000 ember kivégzésére épült krematoriumok nem győzték ennél nagyobb számban érkező szerencsétlenek legyilkolását., Főként a Lengyel és Magyarországi tömeges szállítmányoknál fordultak elő. Anők természetesen teljesen mesztelenül éppen olyan szelekcionak voltak alávetve mint a férfiak. Sajnos voltak esetek, amikor egész szállítmányok minden szelektál

ezek

lás nélkül ki lettek végezve. Különösen akkor fordult ez elő, amikor a tábor olyan zsúfolt volt, hogy új szállítmányok elhelyezése lehetetlenné vált. Annémek embertelen cinizmusára az is jellemző, hogy megengedték egyes szállítmányoknak, hogy megérkezésük után egy lapot irjanak, amelyeket Waldsee feladó állomáson mint fedőnével adtak fel, akkor amikor ezek a szerencsétlenek már nem is éltek.

Ezeket a lapokat pld. Budapesten a Gestápo ahiőközségnek súlyos pénzekért adta el. Átlag az összes szállítmányok nyolcvan százaléka pusztult el a megérkezés után, míg huszszázaléka az erős munkaképes része egyenlőre életben maradt.

Az életben maradottakat, teljesen megfosztották minden holmijuktól lemosás dezinficiálás után rongyokba öltöztették őket, így kerültek be a tábornak egyes részeibe, elkülönítve férfiak és nők ahonnan munkára lettek szétosztva. Nemcsak a legegyszerűbb higiénikus eszközöktől pld. fogkefe fosztották meg őket hanem egy darabka papirost sem hagytak meg s leggyakrabban WC szükségletük elvégzése után kerek gömbölyű kavicssal tisztították meg magukat. Első napokban sem csajka, sem kanál nem volt s ezért tizenöt ember evett egy tálból minden evőeszköz nélkül. A táborban lévő barakok 1944-ben háromemeleteszerű beosztással boxokban deszka fekvő hellyel voltak ellátva, ahol szorosán egymás mellett öt-hat ember feküdt. Ez előtt pusztán cementen feküdtek a legnagyobb zsúfoltságban ezer ezerkétszáz ember egy barakban. Ez a zsúfoltság oda vezetett, hogy akik járatból távollévő fogók szükségletének elvégzésére képtelenek voltak kimenni, mert agyonverés fenyegette folyótársai részéről.

A fogolytársak százainak kellett volna rálépnie ha kiakart volna menni, ezért szükségletét ruházatában vérezte el, mocskossan vízesen volt kénytelen másnap munkába menni. Ez a helyzet súlyos vérhas~~ok~~ fertőzésre vezetett, amely a folyókat erősen meztizelte. A fenti okon kívül a folyók további pusztulását az egyoldalú rossz táplálkozás idézte elő. Naponta kétszázötven gramm kenyér és egytál főként amidon tartalmú ételen kívül ^{ma} maximum ezerötyszáz ^{ka} kloris értékben összesen, egyebet alig kaptak, ami rohamos fogyáshoz és testi leromláshoz vezetett. A folyók havonként átlag 3-5 kg-ot fogyasztak, ami néhány hónapon belül olyan fehérje veszteségekhez vezetett, ami miatt a folyóknál éhség - ödéma duzzanatok léptek fel, másrészt pedig furunkulózisok, amikor is a legveszélyesebb fertőző katasztrófához vezetett. Végső befolyással volt a folyókra a munka minősége is. Azok a folyók, akik ^{me} azei erődítési, erde vagy jári munkára kerültek, sokkal jobban jártak, mint akik kőszén vagy kőbányába kerültek. Utóbbi munkahelyeken, legnagyobb részük párhónapon belül elpusztult, vagy teljessen lefogyva, betegesen a tábor jellemzően muzulmánoknak nevezte el ^{őket}. Ezeket a szerencsétleneket tekintet nélkül arra vagy zsidók vagy keresztények voltak dr. Menzerle ur ^{sa} e selekció után tűzbe dobatta. Borzalmas volt ezeknek a tábori szerencsétleneknek sorsára. Átlag havonta egy kétszer túlsúlyosság esetén gyakrabban megjelent Menzerle és szelektált a legszegényebben. ^{le} volt egy furunkulus vagy rüh nem is beszélve tuberkulózisról, vagy más fertőzésről, hogy a szerencsétlenek halálra legyenek ítélve.

Nemismertek a betegek kórházba menni, és súlyos hasmütétek után, már öt hat napra ki kíváncsoztak, mert félték a szelekciótól. Ezek már tudták, hogy nem ~~szé~~ *fürödni* ni viszik őket, ha nem a szelekciós barakba kerültek ahol az ajtót rájuk szegeztek és néha csak napok múlva jött el értük a teherautó. Erre az autóra teljesen mesztelenül feldobálták őket így vitték el több napi siralomházban eltöltött borzalmas órák után a krematóriumba.

A legszomorubb volt fiatal gyerekekkel beszélni akik többször estek át szelekción. Ezek a gyerekek a tábor körüli tisztítási munkálatokat végezték el és ha lerómolnak elégették őket. Egyikük sem bizonyított a menekülésükben és mindegyik ^{mint} valami tapasztalt öregember fáradtan szomorúan beszélt céltalan kilátástalan sorsáról. Sorsukat még súlyosbította az a tudat, hogy valamennyien tudták, hogy szüleiket már valamelyik krematóriumban elégették. Borzalommal beszéltek ezek a gyerekek a krematórium tüzeiről, melynek kéményeiből néha több méternyi magas lángok törtek ki, különösen akkor fordult ez elő, *ha* ~~ha~~ kövérebb testeknek hirtelen olvadó zsirja lánggra lobbant. Felnőttek az elviselhetetlen büzre panaszkodtak, amit az égő haj és bőr idézett elő, úgy, hogy sokan az undor miatt a nyomoruságos táplálékukat sem tudták megenni.

A fentebb felsorolt okok, mint betegségek, rossz táplálkozás nehéz munka helyek a szelekció után megmaradt huszszázalék zsidóságnak legalább egy harmadát pusztították el, további eléglényeges pusztuláshoz vezetett az a bánásmód ahogyan ezeket a szerencsétlen foglyokat **kézelték**. Sátáni gondolat volt, hogy

A foglyokra birták a foglyok feletti közvetlen fel-
ügyeletet. Egyes barakok parancsnokai a ~~Blockkites~~ *Blockkites*
terek voltak míg az egyes munkálatok vezetői a capok
A foglyok általában politikai foglyok voltak és min
ilyenek a ruházatukon piros háromszöggel voltak meg-
jelölve. Zsidóknál ehhez egy sárga csik járult. A bü-
nözőket kik között gyilkosok rablók stb. akadtak zöl-
háromszöggel jelölték meg. Ezek az utobbiakból kerül-
tek ki a vezetők akik szadista hajlamaikat a fog-
lyokkal szemben kegyetlenkedésekben élték ki. Szám-
talanszor megtörtént, hogy amidőn az SS vezető mun-
kába indulás előtt reggel oda nyilatkozott, hogy sok
a fo-oly, akkor estére pld. ezer a burzonyaföldekre
kivitt fo-olyból ötvenet a cápó agyonverve hozott
haza. A többi fo-olyoknak kellett ezeket haza huroolni
mert a létszámmal el kellett számolni. Akadt olyan
hóhér ezek között, aki tizenöt-ször is jelentkezett
önkéntessen a kivéző osztagnak - Somder kommandó-
nak - segítségére, ezek főleg az agyonverés ben
Speciálizálták magukat és nagy részt németek voltak
Az SS őrség cinikus kegyetlenségét még néhány eset-
tel kívánnám megvilágitani. Egy cirka ezer létszámú
barakban egy alkalommal fölítették azt a kérdést,
kik az orvosok ügyvédek. Körülbelül 10 en jelent-
keztek. Majd arra a kérdésre kik tudnak írni olvasni
még vagy 10 en jelentkeztek. Ennek a husz embernek
külön dupla vacsorát adtak, s míg a többiek iri-
kedve gondoltak arra, hogy talán mégis ezek jártak
Jobban a jelentkezésükkel ~~aktelen orditozás~~
éktelen orditozás ütötte meg a fülüket és rövid
10 percen belül mind ahuzsat szétloccsant egyve-
lővel hozták ki a K külön vacsora tereméből.

Vagy a Visztula folyó erődítési munkálatainál egy hatalmas legalább huszmássás sziklát vájtak alá. Ekkor az egyik SS vezető tréfából öt foglyot jelölt ki, találomra, hogy tartsák a sziklát. Felülről pedig három fogoly csákányozta a ^{simlót} földet. Nadrágba dugott kézzel röhögve nézte az SS vezető mi lesz ebből és hogyan főgnak ebből a kétségbeejtő helyzetből ezek a szerencsétlenek megmenekülni. Négynek sikerült idejében elugrani ötödik azonban teljesen szétromcsolt lábbal került ki a szikla alól.

Semmit sem számított egy fogoly életé, agyon üthette egy cápó, a blokk vezető a legkisebb állítólagos fegyelem sértésért. Senki sem vonta őket ezer felelőségre. Nem is szólva arról, hogy egy SS katona azt tehette a foglyokkal amit akart. Eltek is ezzel az alkalommal, főleg a sorakozónál, az ugy nevezett Appelnél amelynél borzalmasabb dolgot alig lehet elképzelni. A szerencsétlen foglyok reggel hat óra-
kor egy üres kávéval elindultak munkára és délután három órákor lett volna az ebéd, amit azonban megelőzött a sorakozó. Ötös oszlopokban felállították a foglyokat, megszámozták őket és természetesen sohasem egyezett a létszám, ennek az volt a következménye, hogy újból és újból megszámozták őket és hidegben, esőben fagyban órákhosszat tartott ez amivelet büntetésből néha gugolva kellett ezen létszámba vélt ezeknek az éhes embereknek végig csinálni. Volt olyan SS katona aki hidegben bevetköztette a foglyokat és bigy csináltatta a sorakozót. Eleinte amikor létszám nagy volt, a sorban való megmozdulás illetőleg kitérés vagy a gugolásnál való leesés elegendő volt arra, hogy a foglyot agyon lőjék. Még ebben halál táborban is emlékezetes az az eset, amikor

ezer emberből egy nap alatt holcvanhat embert lőtek le asorakozónál, ugyan ezen éjjel a borzalmaktól félőrülten, százhatvanember szaladt neki a magasfeszültségű drótoknak és lett öngyilkosok. A kivégezések végrehajtását, egyébként egy külön csoportra bízta, ez volt a Sonderkommando. Ez kb. száz fogolyból állott, akiket erre a hóhér munkára halállal való fenyegetéssel kényszerítették. Ezek végezték a holttestek elszállítását, a krematorium üzemeltetését stb. Néhány hónap után, ezeket is kivégezték, újabb csoportot állítottak be. Így akarván elkerülni, hogy ezeketüknek tanúi ne maradjanak. Ennek dacára életben maradt Sonderkommandonak több tagja, akinek sikerült a ~~szöveg~~ megölt zsidók testrészeiben talált elrejtett értékekkel megvesztegetni a cápót vagy SS vezetőt, hogy az beosztást kapjanak, mert tudták, ez a munka halállal végződik.

Minden rendszer nélkül a foglyok egyrészt tetoválták és 1944 májusig kb. kétszázezer emberrel lett sorozással ellátva. Eleinte ugylátszott, hogy ezek nagyobb biztonságban vannak de legyengülésük esetén éppen úgy tűzbe kerültek mint a többiek. A nyár folyamán 1944ben A sorozattal vagy huszezret tetováltak B sorozattal közel huszezret. Mind kéts sorozatban levőket, védő őrizetbe vett foglyoknak minősítették és ezek aránylag a legnagyobb százalékban megmaradtak. Külön fejezetet érdemelnek dr. Mengerle kísérletei. Ez a szörnyetes csodálatos képen minden ikret életben hagyott., akiken antropológiai vizsálatokat végzett., szisztematikus kísérleteket is amennyiben az ikrek egy részét, sterilizálta részint műtéttel részint röntgennel és még egy é év után is fennálló

súlyos gennyezéseket és harmadfokú röntgen égéseket volt alkalmunk látni. Ezek a kísérletek azonban eltörpülnek azon kísérletei mellett, amelyeket néhány száz hajadon leányon végzett, mesterséges termékenyítéssel. Ezeket a fiatal lányokat a méhbe történt befecskendezésekkel termékenyíteni akarta és bizonyos idő eltelté után hasmetszéssel győződött meg, hogy a termékenyítés megtörténte így akarván megállapítani hogy a termékenyítésre melyik nap a legalkalmasabb, hogyan hajtandó végre. Az elképzése ennek a szörnyetegnek az volt, hogy kísérletei egy fajnemesítés céljait fogadják szolgálni, mert azt gondolta, hogy a német nők majd férjeikkel házasságukat élhetik, ^{úgyan} de e mellett módjában lesz minden német nőnek születendő gyermekeik apját megválasztani. Így akarta ezrével kitermelni a kis Hitlereket Göringeket és Göbbelseket ~~st~~ ^{slb.} Csodával határos volt, annak a néhány ezer embernek menekülése a német fogságból akiket az orosz hadsereg győzelmes előnyomulása mentett meg. Ezek a ~~nemze~~ foglyok mint pld. mi is néhány ezred magunkkal huszonnégy óra alatt hatvankilóméter távolságban levő ^{Gleiwitzba} ~~Graviban~~ kellett menetelnünk, étlen szomjan pihenés nélkül hófúvásban fizenöt- husz fokos hidegben. Akik nem bírták, és ki döltek azok vagy megfagytak vagy tarkonlövést kaptak. Csodálatos képen több mint százunkat Athammerben vissza hagytak - mert az SS katonák egyrésze sem bírta már az utat- és így mi megmenekültünk 45km. ut után. ^{Gleiwitzban} ~~Leivitzban~~ ért csapat egyesülve több szomszédos tábor foglyaival nyugatnak lett indítva vasuton. Összesen kbl. nyolc ezren indultak el de a gyors orosz előrenyomulás elvágta a vasutonvaló szállítás lehetőségét. Erre valamennyiüket kivagonirozták és egy közeli erdőségbe vitték

197

ahol gépfegyverrel kezdték őket lekaszabolni és csak néhány százan tudtak megmenekülni.

Nem tudjuk elhalgatni azt, hogy az őrzésünkkel megbizott SS őrség jó részét Magyarország eredetű sváb katonák alkották. A kgyetlenkedésben vezettek, elegendő volt előttük magyarul beszélni, hogy ütlegetésben legyen részük. Magyarország csak úgy teheti valamennyire is jóvá az összes német fajulakosságait akik megtárgadva Magyar mivoltukat és Volksbund tagukká vagy fasisztákká lettek, kitesztitja nemzet testéből és vagyonaikat elkobozva Budapest felépítése javára kitelepíti őket egész családjukkal együtt. Ennek a szükségességét még csak egy jellemző ténnyel kívánom, megvilágítani. Amikor a Svábhegyen Csatay honvédelmi miniszterrel együtt a Gestápo foglyai lettünk, arra a szemrehányó kérdésünkre, hogy hogyan következhetett be a 10. október 15. iki fordulat és miért volt a hadsereg annyira készületlen a Horthy kiáltvány után a hatalom átvételére a válasza az volt: " Nagyon sok volt köztünk az áruló" Ezekkel az árulóktól akik át szötek a vezér kart minisztériumokat az összes nagyobb ^{hivatalokat} minisztériumokat, meg kell végre az országot szabadítani.

Dr. Gyál Gyula

1945 III 23